

Sèrie 2

Opció A.

TEXT. *La genealogia de la moral* de F. Nietzsche

Apartat de comprensió [3'5 punts]

Es valoraran els aspectes de comprensió, redacció, claredat en l'exposició i ordenació dels arguments, tenint en compte especialment el domini dels procediments. No es tracta de penalitzar allò que no ha contestat l'alumne (sempre que surtin les idees principals del text), sinó de valorar la coherència i pertinència d'allò que ha redactat i exposat.

---

1. Exposeu en una o dos línies la idea principal del text. [1 punt]

Nietzsche proposa fer una crítica i una genealogia dels valors per desemmascarar el seu origen artificial i els interessos que amaguen. Cal una transvaloració per aconseguir per a l'home la glòria i potència supremes.

És important que aparegui, amb una o altra formulació, la crítica dels valors, el coneixement del seu origen per veure que poden ser d'altra manera, millors per afavorir a un tipus d'home superior a l'actual.

2. Resumiu el contingut del text i assegureu-vos d'especificar clarament quines són les idees més importants. [2,5 punts]

Cal fer una crítica dels valors morals i una genealogia per denunciar el seu origen artificial i emmascarador d'interessos. Els valors morals no són objectius, ni és intrínsec el seu valor, sinó que són artificials i sempre obeeixen a interessos. Cal fer una transvaloració i veure quins són i per què els valors "bons" i "dolents" aquesta vegada per a permetre que advingui un home superior. En aquest sentit proposa sospitar de la moral tradicional per permetre'n una altra de millor per a l'home.

Idees fonamentals del text: Cal criticar els valors morals tradicionals i fer-ho coneixent els seu origen, desenvolupament i canvis. No són valors ni intrínsecs ni objectius. Poden ser diferents i cal atrevir-se a capgirar-los. Els valors han de permetre l'adveniment de la glòria i potències humanes. La moral tradicional esdevé sospitosa.

Apartat de raonament [6'5 punts]

Es valoraran aspectes de contingut i adquisició de coneixements. Comprensió de les teories de l'autor, capacitat de relacionar i desenvolupar les seves idees i propostes i de relacionar-les amb les idees d'altres autors.

---

3. Expliqueu raonadament la relació que s'estableix entre la crítica dels valors morals; el seu origen, desenvolupament i canvi, i la moral culpable d'impedir la potència i glòria supremes. [3 punts]

La crítica dels valors es farà examinant el seu origen, canvi i desenvolupament segons les societats i els interessos. Cal sospitar de la moral tradicional. Aquesta moral no permet la màxima potencialitat humana perquè els valors estan capgirats; fan a l'home menys potent del que pot arribar a ser.

4. Compareu les idees del text amb la teoria d'un altre autor/a o amb les teories d'altres autors. [2 punts]

Es tracta d'una pregunta oberta que permet diverses respostes. Es pot comparar amb qualsevol autor que defensi l'objectivisme de la moral (Plató, Aristòtil); o defensor de l'autoritat divina (Sant Tomàs, San Agustí) o el seu universalisme amb imperatius categòrics (Kant); o lligar-lo amb els altres filòsofs de la sospita, com ara Freu o Marx.

Tanmateix resta una pregunta oberta que permet a l'alumne desenvolupar allò que sap en relació a diversos corrents de pensament de la història de la filosofia.

5. Expliqueu de quina manera creieu que és vigent la problemàtica filosòfica que exposa l'autor. Justifiqueu la resposta. [1'5 punts]

La resposta a aquesta pregunta ha de seguir el criteri de coherència i la capacitat de raonar, tenint en compte que ja s'ha avaluat procediments i continguts.

Opció B. Desenvolpeu el tema següent: Els corrents ètics de l'hel·lenisme

---

Es valoraran els aspectes de comprensió, redacció, claredat en l'exposició i ordenació dels arguments, tenint en compte especialment el domini dels procediments. No es tracta de penalitzar allò que no ha contestat l'alumne, sinó de valorar la coherència i pertinència d'allò que ha redactat i exposat.

---

1. Feu un esquema del tema i indiqueu els conceptes fonamentals que desenvolupareu. [1,5 punts]

Cal que apareguin els conceptes de *res extensa* i *res cogitans*; la comunicació de les dues substàncies; la necessitat de Déu per a superar el solipsisme en què incorre Descartes al no poder passar de les idees a les coses. Es pot explicar així la teoria del coneixement de Descartes, la qüestió del pont i de l'adequació entre idees i coses. Es pot parlar del dubte metòdic i de l'evidència entesa com a coneixement clar i distint.

Cada alumne ha de proposar una ordenació de les idees que desenvoluparà i les relacions que s'estableixen entre elles.

2. Indiqueu l'època en què va viure Descartes i esmenteu-ne els autors principals, les influències i altres corrents de pensament d'aquell temps. [1,5 punt]

S'ha de parlar del s. XVII, del començament de la Filosofia Moderna, del racionalisme i de l'innatisme de les idees; del desig d'afirmar la raó individual alhora que s'afirma la dependència respecte Déu. Es pot relacionar amb Pascal, Spinoza, Leibniz; o amb l'empirisme britànic.

Es valoraran aspectes de contingut i adquisició de coneixements. Comprensió de les teories de l'autor, capacitat de relacionar i desenvolupar les seves idees i propostes i de relacionar-les amb les idees d'altres autors.

---

3. Expliqueu de quin problema o de quins problemes tracta la metafísica de Descartes i quines solucions hi aporten. [4 punts]

Un problema que aborda Descartes és el de la separació i comunicació de la ment i el cos, de la *res extensa* i la *res cogitans* i com per a ell la veritable naturalesa humana rau en la raó, essent el cos una mera màquina al servei de la raó.

El problema de com l'ésser humà pot conèixer el món sent la seva raó finita i depenent dels sentits. I fer-ho des de la mera raó no depenent d'autoritats divines o teològiques. Per explicar el coneixement humà cal parlar de la relació entre les idees enteses com representacions mentals de les coses externes a la ment. Però com que hi ha idees que l'home no pot crear per ell mateix, les idees innates, cal explicar com és possible l'adequació de les idees a les coses: es plantegen així el problema de la veritat com *adaequatio intellectus et res*. No obstant això, al final Descartes es queda clausurat en les seves idees i no pot fer més que confiar en la infinita bondat de Déu (*Deus ex machina*) que garanteix que les idees que venen de fora (idees adventícies) siguin adequades a les coses. Sense aquesta possibilitat només podríem conèixer les nostres idees subjectives, esdevenint impossible el coneixement de la veritat.

4. Relacioneu la metafísica de Descartes amb altres plantejaments filosòfics que altres autors han presentat al llarg de la història de la filosofia; compareu les solucions que proposa Descartes per als problemes que es planteja, amb les solucions que han aportat altres autors. [1.5 punts]

Es pot contrastar amb la metafísica platònica o aristotèlica, o amb la visió empirista de Hume, o amb la superació kantiana de racionalisme i idealisme.

Tanmateix resta una pregunta oberta que permet a l'alumne desenvolupar allò que sap en relació a diversos corrents de pensament de la història de la filosofia.

5. Expliqueu quina vigència creieu que té la metafísica de Descartes i feu-ne una valoració personal. [1'5 punts]

La resposta a aquesta pregunta ha de seguir el criteri de coherència i la capacitat de raonar, tenint en compte que ja s'ha avaluat procediments i continguts.